

Kr., af hvilke han til B kun har svaret $\frac{2}{3}$ i Skat, netop for at A. skulde have den resterende Trediedel til Beskatning, hvad den altsaa ikke faar.

Efter Ministerens Endringsforslag (Nr. 14, 3die Stykke) vil derimod Opholds-kommunen altid komme til at beholde $\frac{1}{3}$ af den for Indtægten i Erhvervskommunen paalignede Skat foruden fuld Skat af den i selve Opholdskommunen opnaaede Indtægt.

Særlig Opmærksomhed har Regeringens Forslag om Indførelse af kommunal Ejendomsstyld med Rette vakt. I en Mærkelserække har der været anset over Stigning af Hartkornskatterne til Kommunerne og kaldt paa Lovbestemmelser om Fastsættelse af en Grænse for denne Stigning (Fiksering af disse Skatter). Regeringen har Fortjenesten af at have fremsat Forslag til en saadan Fiksering, nemlig ved at foreslaa Vigningen paa Hartkorn til Sognekommuner begrænset til 16 Kr. pr. Td., og ved Siden deraf at foreslaa Vigning paa Ejendomsstyld, for saa vidt der i Kommunen skal ligned mere paa faste Ejendomme, end de 16 Kr. pr. Td. Hartkorn kunne dække.

I Betænkningen om Lovforslagene angaaende Formue- og Indkomstskat m. m. har Flertallet anført, at det ved sine Overvejelser om Muligheden af Ophævelse af de bestaaende direkte Statskatter tillige har ønsket at kunne foreslaa, at al Vigning af kommunale Afgifter paa Hartkornet bortfalder. Det er nødvendigt og rigtigt for Landkommunerne at tilvejebringe en væsentlig Del af deres Indtægter ved Vigning paa fast Ejendom, men saa meget uheldigere er det, at saadan Vigning kan ske ubegrænset og derhos maa ske paa et efter Nutidens Forhold saa utilfredsstillende Grundlag som det nu Hartkorn. Thi ikke blot er dette nu meget langt fra at være et rigtigt og retfærdigt Udtryk for Ejendommens Produktionssevne og sande Værdi, men i de allerfleste Landkommuner er der tillige nu

til Dags flere eller færre, ofte mange og værdifulde, Ejendomme med lidet Jordtilliggende og ringe Hartkorn; saa længe Kommuneskat paa faste Ejendomme alene ligned paa Hartkorn, bidrage disse kun ubetydeligt til Udredelsen af de kommunale Udgifter, medens de i Forhold til deres Værdi og de Byrder, de medføre for Kommunen, burde udrede en klækelig Del deraf.

Flertallet kom til det Resultat, at Regeringens Forslag om delvis at ligned paa Ejendomsstyld bør udvides til fuldstændig Afskaffelse af al Vigning paa Hartkorn og Indførelse af Vigning paa Ejendomsstyld af alt, hvad der skal udredes til Kommunerne af faste Ejendomme.

I saa Henseende foreslaar Flertallet at lægge den Burdering til Grund, som ifølge Forslaget om Ophævelse af Gammelstatten m. m. tænkes foretagen til Ejendomsstyld til Staten, og i Forbindelse dermed at fastsætte, at der paa Ejendomsstyld til Sognekommunen ikke maa ligned mere end 4 pro mille. Dette vil, naar Hartkornets Gennemsnitsværdi sættes til 6,500 Kr. pr. Td., svare til 26 Kr. pr. Td. som Maksimum. Om denne Grænse er passende, maa henstilles til nærmere Forhandling. Det er paa Grund af den store Forskel, der er mellem Landkommunerne i Henseende til Størrelsen af det Beløb, der nu ligned paa Hartkorn, vanskeligt at fastsætte et for alle passende Maksimum; men det maa ikke overses, at den Omstændighed, at alle Ejendomme i Kommunerne ville komme til at deltage i Udredelse af den kommunale Ejendomsstyld, vil medføre en Formindskelse af det Beløb, som Landejendomme alene udrede til Kommunerne, formentlig gennemsnitlig henimod en Sjetteedel.

I øvrigt foreslaas det overladt til Sogneraadene inden for ret vide Grænser at bestemme, hvor stort et Beløb der skal ligned paa Ejendomsstyld og hvor stort paa Formue og Vejlighed.

For Amtskommunerne's Vedkommende vil paa samme Maade en tilsvarende Formindskelse af det Beløb, der udredes af Landejendomme, finde Sted. Det foreslaas